

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **J. F. a spol. pre spolupáchateľstvo prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy** podľa § 20, § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ a § 140 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2009 v Bratislave sťažnosti obvinených J. F. a R. F. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 19. októbra 2009, sp. zn. Tp 67/2009, a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených J. F. a R. F. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e:

Vyššie uvedeným uznesením sudca pre prípravné konanie podľa § 72 ods. 2 Tr. por. zobral obvinených J. F. a R. F., ktorí sú trestne stíhaní pre spolupáchateľstvo prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, do väzby.

Obvineného J. F. zobral do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., pričom podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd neprijal písomný sľub tohto obvineného a podľa § 80 od. 1 písm. c/ Tr. por. ani návrh tohto obvineného na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Obvineného R. F. zobral do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Začiatok väzby u oboch obvinených bol určený okamihom ich zadržania dňa 17. októbra 2009 o 17.33 hod.

Predmetnej trestnej činnosti, pre ktorú sú obvinení J. F. a R. F. trestne stíhaní sa mali dopustiť tak, že

od bližšie nezisteného dňa na konci mesiaca septembra 2009 v meste P., po predchádzajúcej vzájomnej dohode pripravovali usmrtenie B. Z., nar. X., príslušníka Policajného zboru zaradeného ako referent špecialista na oddelení odhaľovania odboru Východ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, ktoré mal vykonať J. F. strelbou v mieste bydliska B. Z. a za tým účelom R. F. zisťoval jeho bydlisko, vozidlo ktoré používa, jeho spôsoby, zvyky, dobu kedy bude doma sám, pričom dôvodmi na jeho usmrtenie mala byť ich pomsta za to, že B. Z. ako policajt v trestnej veci vedenej na KR PZ ÚJKP Prešov pod ČVS: KRP-45/OVK-PO-2009 proti osobe J. F. a spol. za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. f/ Tr. zák. sa mal podieľať na jej dokumentovaní ako aj z dôvodu kontaktov B. Z. s priateľkou J. F. L. S..

V odôvodnení tohto uznesenia sudca pre prípravné konanie poukázal na dôkazy, z ktorých sa odvodzujú uvedené skutkové okolnosti a dôvod väzby u oboch obvinených podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. videl v tom, že podľa výpovede utajeného svedka č. 1 sa obaja obvinení pripravovali na likvidáciu policajta Z. a podľa názoru sudcu pre prípravné konanie, v prípade, že by boli na slobode, mohli by dokončiť trestný čin, na ktorý sa mali pripravovať.

U obvineného J. F. dôvod väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sudca pre prípravné konanie opieral o zistenú skutočnosť, že tento obvinený je trestne stíhaný aj za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu v inej trestnej veci a z toho dôvodu sa v mieste trvalého bydliska nezdržiaval, ale zdržiaval sa na miestach, na ktorých nie je prihlásený k prechodnému alebo trvalému pobytu a je obava, že v prípade prepustenia na slobodu by mohol ujsť, alebo sa skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu v predmetnej veci.

Proti tomuto uzneseniu ihned' po jeho vyhlásení do zápisnice o výsluchu obvinených pred sudcom pre prípravné konanie zahlásili obaja obvinení sťažnosť. Sťažnosti dodatočne odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obvinený J. F. v odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajcu predovšetkým namietal dôvodnosť trestného stíhania jeho osoby, ktoré je založené výlučne na nepresvedčivých výpovediach pochybných svedkov, z ktorých ani jeden ho priamo neusvedčuje, že by sa pripravoval na úkladnú vraždu.

Čo sa týka konkrétnych skutočností, ktoré by mali odôvodňovať tzv. útekovú väzbu, uviedol, že žiadne neexistujú, lebo aj z výpovede svedka M. K. vyplýva, že sa istý čas zdržiaval v zahraničí, z ktorého pobytu sa vrátil naspäť na Slovensko. Keď po príchode sa dopyčul, že by ho mala hľadať polícia, kontaktoval svojho brata P. F., či mu neprišla pošta, alebo či ho nehľadala polícia a jeho odpoveď bola negatívna. Uviedol, že žiadne dôkazy alebo indicie z minulosti alebo súčasnosti, že by sa pokúšal vyhýbať trestnému stíhaniu neboli u neho zistené.

Pokiaľ ide o dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ten podľa obvineného J. F. tiež nie je daný, lebo žiadny zločin nepripravoval a samotný návrh na vzatie do väzby iba abstraktne odkazuje na jeho kriminálnu minulosť.

Obvinený R. F. prostredníctvom svojej obhajkyne v odôvodnení sťažnosti taktiež namietal dôvodnosť jeho vzatia do väzby tým, že striktnie odmietal dôvodnosť samotného obvinenia voči nemu, ktoré je účelovo vykonštruované. Spochybňoval výpovede svedkov, na podklade ktorých sa voči nemu vznieslo obvinenie, pričom poukazoval na nadštandardné vzťahy medzi svedkyňou K. M. a svedkom Š. Š., riaditeľom OO PZ K. ako aj svedkyne L. S. s poškodeným Z., pričom výpoveď tejto svedkyne môže byť ovplyvnená aj týmto faktom.

Rovnako spochybňoval i výpoveď utajeného svedka č. 1, a to jednak tým, že svedok neuvádzal žiadne podrobnosti o tom, od koľkých osôb si mal obvinený údaje zisťovať, kedy sa mal čin vykonať, no zároveň uviedol, že F. ani nevedia ako Z. vyzerá. Poukazoval na nelogickosť takého komplikovaného zisťovania údajov, keď svedkyňa S. bola priateľkou

ako jeho brata R., tak aj poškodeného Z., viackrát sa stretávali a dalo sa to zistiť od svedkyne S..

Obvinený R. F. v tej súvislosti uviedol, že na základe takýchto pochybných výpovedí svedkov, ktorí sú vzájomne pospájaní rôznymi vzťahmi, či už pracovnými, priateľskými alebo až intímnymi nemožno zakladať trestné stíhanie voči nemu, ktoré je neodôvodnené a niet tým ani dôvodu na jeho väzbu, pretože takým rozhodnutím sa prejedukuje stav, že sa niečoho dopustil.

Napokon obvinený upriamil pozornosť na neadekvátny spôsob zákroku voči nemu pri zadržaní, ktorý odporoval policajnému zákonu a jemu aj jeho bratovi boli spôsobené viaceré zranenia a vyslovil domnienku, že možno aj takýto zákrok potom odôvodňuje ďalší postup.

Na základe uvedených dôvodov obaja obvinení navrhovali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ich z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade týchto sťažností preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že ide o sťažnosti proti výrokom uznesenia, proti ktorým sťažnosti bolo možné podať, obvinení podali proti výrokom uznesenia, ktoré sa ich dotýkali, sťažnosti včas, v zákonom stanovenej lehote, avšak obidve sťažnosti sú nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu prebiehalo v úplnom súlade s príslušnými ustanoveniami týkajúcimi sa konania a rozhodovania o väzbe. V tom smere nemožno súdu nič vyčítať.

V súvislosti so sťažnostnými námietkami obvinených treba poznamenať, že podľa § 72 ods. 2 Tr. por., okrem iných náležitostí, odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. Napadnuté uznesenie je v súlade s touto zákonnou požiadavkou. Tak ako to vyžaduje § 72 ods. 2 Tr. por. vo veci bolo konané a rozhodované o väzbe osôb, proti ktorým bolo vznesené obvinenie. Záver sudcu pre prípravné konanie o opodstatnenosti dôvodného podozrenia zo spáchania

stíhaného trestného činu obvinenými J. F. a R. F. spolupáchateľstvom vo forme prípravy je dostatočne podložený zatiaľ nazhromaždenými dôkazmi.

Podľa názoru Najvyššieho súdu doteraz zákonným spôsobom zadokumentované výpovede svedkov, poškodeného B. Z., utajeného svedka č. 1, Š. Š., K. M., L. S. a M. K. v nadväznosti na výsledky vykonaných domových prehliadok a prehliadok iných priestorov (osobných automobilov), vo svojom súhrne vedú k vážnemu podozreniu, že obvinení J. F. a R. F. sa mali dopustiť konania, ktoré bolo kvalifikované ako spolupáchateľstvo prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy. To čo uvádzali obvinení vo svojich výpovediach i v podaných sťažnostiach v tomto štádiu konania nerozptyľuje dôvodnosť tohto podozrenia. Preto uvedené argumenty obvinených, spočívajúce v ich obhajobe, že sa skutku, pre ktorý sú trestne stíhaní, nedopustili, nemohli viesť k zrušeniu napadnutého uznesenia.

Neopodstatnené sú tým aj ďalšie argumenty obvinených, že neexistujú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu u oboch, že v prípade prepustenia na slobodu by dokonali trestný čin, ktorý mali pripravovať, lebo nič takého, čo sa im kladie za vinu, neurobili. Zatiaľ sa rozhodovalo len o väzbe obvinených, v rámci ktorého konania sa musí súd vyrovnáť aj so skutkovými okolnosťami prípadu, čo zároveň neznamená prejudikovanie, že obvinení trestný skutok s istotou spáchali. V štádiu vzneseného obvinenia ide o rovinnú vážneho podozrenia, že to tak bolo a keďže v danom prípade toto podozrenie nie je na podklade zákonne vykonaných dôkazov rozptýlené, nemožno z tohto hľadiska sudcovi pre prípravné konanie nič vyčítať.

Obsah nazhromaždených a v spisovom materiáli zadokumentovaných dôkazov jednoznačne svedčí o tom, že obvinený J. F. sa ukrýval práve preto, že je podozrivý z inej veľmi závažnej trestnej činnosti a bolo vyhlásené pátranie po ňom. S touto inou trestnou činnosťou, na ktorej objasňovaní sa mal podieľať aj poškodený B. Z., súvisí aj predmetný skutok. Obvinení boli napokon zadržaní v tom byte, kde sa obvinený J. F. bez prihlásenia zdržiaval. Zistenie tejto skutočnosti odôvodňuje obavu, že obvinený J. F. by v predmetnej veci, najmä vzhľadom na skutočnosť, že mu hrozí vysoký trest, konal spôsobom predpokladaným v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Obvinení mali pripravovať obzvlášť závažný zločin. Dôkazy vzťahujúce sa k motivácii, pre ktorú tak mali konať, v spojitosti s dôkazmi dotýkajúcimi sa ich osôb,

ktoré už boli súdne trestané, a to opakovane dávajú dostatočný podklad na dôvodnosť obavy, že obvinení by mohli vykonať trestný čin, ktorý pripravovali, a teda konali by spôsobom predpokladaným v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na povahu prejednávaneho prípadu nie je možné účel väzby obvineného J. F. dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka, ani nahradiť väzbu písomným sľubom obvineného. Preto správne ich sudca pre prípravné konanie neprijal.

Námietky obvinených vo vzťahu k tomu, že spôsob zákroku policajných orgánov pri ich zadržaní nebol v súlade s policajným zákonom, Najvyšší súd nie je oprávnený preskúmať. Z obsahu zápisnice o domovej prehliadke v byte H. N. v P., kde boli obvinení zadržaní, však vyplýva, že pred vstupom do bytu bola použitá výzva polície na otvorenie dverí, a to opakovane ale bez odozvy, a preto bol použitý technický prostriedok na prekonanie odporu, pričom po vstupe bol dvomi osobami kladený aktívny odpor na zamedzenie vstupu.

V nadväznosti na uvedené sú námietky obvinených v tomto smere iba výslovnou domnienkou, že práve pre neprimeraný spôsob zásahu policajnými orgánmi pri ich zadržaní sa následne voči nim postupovalo tak, že boli vzatí do väzby. Dôvody ich vzatia do väzby, ako už bolo uvedené, pramenili z ich konania a zo skutočností, ktoré predchádzali momentu ich zadržania.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti obvinených J. F. a R. F. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. októbra 2009

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová